

Bruksela, 6 marca 2026 r.
(OR. en)

7113/26

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2026/0062 (NLE)

UD 56
COEST 199
AGRIORG 40
AGRIFIN 55
COMER 37
POLCOM 86
ECOFIN 301

WNIOSEK

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 20 lutego 2026 r.

Do: Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2026) 99 final

Dotyczy: Wniosek
ROZPORZĄDZENIE RADY
zawieszające cła wspólnej taryfy celnej, o których mowa w art. 56 ust. 2
lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)
nr 952/2013, otwierające autonomiczne kontyngenty taryfowe na
niektóre nawozy i określające sposób zarządzania tymi kontyngentami

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2026) 99 final.

Zał.: COM(2026) 99 final

Bruksela, dnia 20.2.2026 r.
COM(2026) 99 final

2026/0062 (NLE)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

**zawieszające cła wspólnej taryfy celnej, o których mowa w art. 56 ust. 2 lit. c)
rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013, otwierające
autonomiczne kontyngenty taryfowe na niektóre nawozy i określające sposób
zarządzania tymi kontyngentami**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Celem załączonego wniosku dotyczącego rozporządzenia jest tymczasowe zawieszenie ceł wspólnej taryfy celnej, o których mowa w art. 56 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 952/2013, na towary wykorzystywane do produkcji nawozów azotowych, niektóre nawozy azotowe i mieszanki zawierające azot, obecnie klasyfikowane do pozycji 2814 i podpozycji 3102 10, 3102 21, 3102 60, 3102 80, 3105 20, 3105 30 i 3105 40 Nomenklatury scalonej (CN), do pewnej wielkości przywozu do Unii.

Unijny rynek niektórych nawozów azotowych, w tym towarów używanych do ich produkcji, zależy w znacznym stopniu od przywozu z państw trzecich. W 2024 r. do Unii przywieziono 2 mln ton amoniaku i 5,9 mln ton mocznika do celów produkcji nawozów azotowych. Ponadto Unia dokonała przywozu łącznie 6,7 mln ton nawozów azotowych i mieszanek zawierających azot objętych pozostałymi z przedmiotowych podpozycji. Wszystkie te nawozy są nawozami wysokoemisyjnymi, których produkcja wiąże się ze znacznymi emisjami dwutlenku węgla i w przypadku których dywersyfikacja i ich zastąpienie są trudne i wymagają czasu. Głównym dostawcą tych towarów w skali światowej i dominującym ich dostawcą do Unii jest Federacja Rosyjska. Nawozy te mają zasadnicze znaczenie dla rolników. Europejscy rolnicy potrzebują bezpiecznego i regularnego obrotu nawozami po konkurencyjnych cenach, aby zagwarantować produkcję rolną i bezpieczeństwo żywnościowe w Unii i na rynkach światowych, ponieważ Unia jest wiodącym światowym eksporterem wielu kluczowych roślin uprawnych. W następstwie inwazji Rosji na Ukrainę ceny nawozów azotowych w Unii gwałtownie wzrosły, a poprawa sytuacji po okresie maksymalnego skoku cen w latach 2023 i 2024 okazała jedynie częściowa. Ponadto ceny nawozów azotowych wzrosły w 2025 r. ponownie i w grudniu 2025 r. były o 23 %¹ wyższe od średniej z 2024 r.

Aby obniżyć koszty ponoszone przez unijnych producentów nawozów, a tym samym zmniejszyć koszty dla unijnych rolników i przyczynić się do odpowiedniego zaopatrzenia w żywność produkowaną w Unii, należy tymczasowo zawiesić stawki celne mające zastosowanie do towarów wykorzystywanych do produkcji nawozów azotowych, niektórych nawozów azotowych i mieszanek zawierających azot do pewnego poziomu przywozu. W celu zwiększenia stabilności dostaw należy również rozszerzyć zakres geograficzny przywozu z niepreferencyjnego pochodzenia, biorąc pod uwagę że większość niepreferencyjnego przywozu odnośnych produktów nadal pochodzi z Federacji Rosyjskiej pomimo zaostreżenia środków taryfowych obowiązujących w odniesieniu do niektórych nawozów pochodzenia rosyjskiego od dnia 1 lipca 2025 r.² Istnienie ceł na przywóz do Unii amoniaku i mocznika stanowi bowiem, w szczególności w okresie niedoboru nawozów azotowych na rynkach międzynarodowych, czynnik zniechęcający do dostaw na rynek Unii w porównaniu z innymi rynkami światowymi, na których nie obowiązują takie cła przywozowe. Ponieważ towary będące przedmiotem handlu w tej kategorii są przede wszystkim produktami podstawowymi, ta różnica w cłach utrudnia wysiłki na rzecz dywersyfikacji przywozu do Unii. Unia jest dużym strukturalnym importerem netto nawozów azotowych objętych zakresem niniejszego rozporządzenia, przy czym dostawy tych nawozów pochodzą w większości, zarówno

¹ [Fertiliser Price Monitoring - Library.](#)

² [Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2025/1227 z dnia 17 czerwca 2025 r. w sprawie zmiany stawek celnych mających zastosowanie do przywozu niektórych towarów pochodzących lub wywożonych z Federacji Rosyjskiej i Republiki Białorusi.](#)

w przypadku amoniaku jak i mocznika, tylko od trzech głównych partnerów handlowych, z których jednym jest w obu przypadkach Federacja Rosyjska.

Aby przyczynić się do dywersyfikacji, a jednocześnie chronić unijną produkcję wewnętrzną i nie zwiększać dalszej zależności od przywozu, w ramach systemu kontyngentów wprowadza się tymczasowe środki liberalizacji handlu przewidziane w niniejszym wniosku w odniesieniu do kodów CN 2814, 3102 10, 3102 21, 3102 60, 3102 80, 3105 20, 3105 30 i 3105 40 odpowiadające bezcłowemu kontyngentowi na poszczególne produkty, w przypadku którego wielkość kontyngentu odpowiada wielkości przywozu do Unii w ramach klauzuli najwyższego uprzywilejowania (KNU) w 2024 r., z wyłączeniem przywozu z Federacji Rosyjskiej i Republiki Białorusi, ale powiększonego o dodatkowe 20 % wielkości przywozu do Unii z tych dwóch państw w 2024 r. Próg kontyngentu jest uzasadniony, biorąc pod uwagę fakt, że udział produkcji krajowej tych rodzajów nawozów w Unii pozostaje wysoki. W przeciwieństwie do potasu i fosforu, w przypadku których kluczowe towary niezbędne do ich produkcji są już objęte zerową stawką wspólnej taryfy celnej, nawozy azotowe są jedynymi spośród trzech głównych rodzajów nawozów stosowanych przez rolników, które podlegają cłom wspólnej taryfy celnej mającym zastosowanie do towarów, które mają kluczowe znaczenie dla ich produkcji. Nawozy azotowe są również najszerzej stosowanym rodzajem nawozów w Unii, a jednocześnie są to nawozy, od przywozu których Unia jest zależna, i w przypadku których koszty związane z emisjami dwutlenku węgla są najwyższe. W związku z tym proponowane środki koncentrują się na przywozie towarów do produkcji nawozów azotowych oraz na przywozie większości przywożonych nawozów azotowych.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Obecnie głównymi dostawcami amoniaku i mocznika są państwa trzecie korzystające z bezcłowego preferencyjnego dostępu do rynku Unii na podstawie preferencyjnych umów handlowych. Znaczna ilość przywozu pochodzi jednak z krajów objętych wspólną taryfą celną, a stawki celne wynoszą obecnie od 5,5 % do 6,5 %. Aby zwiększyć stabilność dostaw, należy tymczasowo rozszerzyć zasięg geograficzny krajów będących dostawcami, które korzystają z bezcłowego traktowania, poza te, które korzystają z umów o wolnym handlu. Powodem jest to, że dostawy są obecnie realizowane przez stosunkowo niewielką liczbę niepreferencyjnych dostawców, z których jednym z najważniejszych jest Federacja Rosyjska. W przeciwieństwie do bezcłowego dostępu z zastosowaniem preferencyjnych umów handlowych proponowane w niniejszym wniosku środki dotyczące zawieszeń taryfowych mają jednak charakter tymczasowy i są ograniczone pod względem wielkości do poziomu konkretnych kontyngentów taryfowych. Z obniżki ceł mającej zastosowanie do tych otwartych kontyngentów należy również wyłączyć produkty pochodzące z Federacji Rosyjskiej i Republiki Białorusi, w szczególności zgodnie z rozporządzeniem 1227/2025, w którym określono konkretnie podwyższone stawki celne na przywóz nawozów pochodzących z tych krajów, oraz zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Środki liberalizacji handlu zawarte w niniejszym wniosku mają na celu zapewnienie, aby tymczasowe zawieszenie wspólnej taryfy celnej Unii odbywało się w kontekście zasad i celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 TUE oraz aby różne obszary działań zewnętrznych Unii, a także jej działania zewnętrzne i inne polityki Unii były ze sobą spójne. Należy zatem wyłączyć z obniżki ceł produkty pochodzące z Federacji Rosyjskiej i Republiki Białorusi, zgodnie ze środkami ograniczającymi wprowadzonymi przez Unię wobec tych państw w następstwie agresji Rosji na Ukrainę.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawę prawną niniejszego rozporządzenia stanowi art. 31 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Zasada pomocniczości nie ma zastosowania, ponieważ wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Unii.

• Proporcjonalność

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności, ponieważ równoważy interesy handlowe przedsiębiorców (producentów nawozów azotowych i konsumentów). Wniosek przewiduje zawieszenie ceł wspólnej taryfy celnej wyłącznie w odniesieniu do pozycji taryfowych dotyczących towarów wykorzystywanych do produkcji nawozów, niektórych nawozów azotowych oraz mieszanek zawierających azot, w przypadku których zależność Unii od przywozu jest najwyższa i w przypadku których kluczowe znaczenie ma dywersyfikacja poprzez odejście od przywozu tych produktów z Federacji Rosyjskiej i od istniejącej koncentracji dostawców. Ponadto zawieszenie będzie miało zastosowanie jedynie tymczasowo.

• Wybór instrumentu

Zgodnie z art. 31 TFUE „Rada określa cła wspólnej taryfy celnej, stanowiąc na wniosek Komisji”. Rozporządzenie Rady jest zatem jedynym właściwym instrumentem. Na podstawie art. 31 TFUE Rada ustala cła wspólnej taryfy celnej, stanowiąc większością kwalifikowaną na podstawie wniosku Komisji.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

• Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa

Nie dotyczy.

• Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Nie dotyczy.

• Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej

Nie dotyczy.

• Ocena skutków

W związku ze znacznym wzrostem przywozu od dostawców z państw trzecich towarów wykorzystywanych w produkcji nawozów azotowych, spotęgowanym przez sytuację kryzysową, jaką wywołała inwazja na Ukrainę Federacji Rosyjskiej – największego wcześniej dostawcy nawozów azotowych do Unii, ważne jest, aby rozporządzenie weszło w życie jak najszybciej, tak by przyczynić się do dywersyfikacji dostaw towarów niezbędnych do produkcji nawozów oraz do zmniejszenia kosztów produkcji przed nadchodzącą porą sadzenia/zasiewów. W związku z tym nie przeprowadzono oceny skutków przedmiotowego środka. Oczekuje się jednak, że proponowany środek zmieni profil dostawców towarów wykorzystywanych do produkcji nawozów azotowych oraz niektórych nawozów azotowych

do Unii i pomoże uniezależnić się od Federacji Rosyjskiej i od istniejącej koncentracji dostawców.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Środek nie prowadzi do zwiększenia obciążenia regulacyjnego dla przedsiębiorstw.

- **Prawa podstawowe**

Nie dotyczy.

4. WPLYW NA BUDŻET

Niniejszy wniosek nie ma wpływu finansowego na wydatki, lecz ma wpływ finansowy na dochody. Niepobrane należności celne wynikające z zawieszenia wyniosą około 59,5 mln EUR w 12 miesięcznym okresie stosowania środka. Okres obowiązywania środka wynosi jeden rok, tj. do połowy 2027 r.

Negatywny wpływ na tradycyjne zasoby własne budżetu wynosi 44,7 mln EUR (tj. 75 % łącznej kwoty). Wpływ niniejszego wniosku na budżet określono w sposób bardziej szczegółowy w ocenie skutków finansowych regulacji.

Utrata dochodów w zakresie tradycyjnych zasobów własnych zostanie zrekompensowana ze składek państw członkowskich opartych na dochodzie narodowym brutto (DNB).

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Informacje online na temat zmian w przywozie do Unii nawozów azotowych są dostępne na specjalnych stronach internetowych Komisji Europejskiej (Eurostatu).

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Ze względu na nadzwyczajną sytuację na unijnym rynku nawozów środek ma na celu zwiększenie przepływów handlowych i sprzyjanie dywersyfikacji w odniesieniu do przywozu towarów do produkcji nawozów azotowych, niektórych nawozów azotowych i mieszanek zawierających azot poprzez tymczasowe zawieszenie ceł przywozowych stosowanych w odniesieniu do tych produktów.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY**zawieszające cła wspólnej taryfy celnej, o których mowa w art. 56 ust. 2 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013, otwierające autonomiczne kontyngenty taryfowe na niektóre nawozy i określające sposób zarządzania tymi kontyngentami**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unijny rynek niektórych surowców do produkcji nawozów azotowych zależy w znacznym stopniu od przywozu z państw trzecich. W 2024 r. do Unii przywieziono 2 mln ton amoniaku i 5,9 mln ton mocznika, w szczególności do celów produkcji nawozów azotowych. Ponadto Unia dokonała przywozu łącznie 6,7 mln ton nawozów azotowych i mieszanek zawierających azot. Są to wysokoemisyjne towary do produkcji nawozów, w przypadku których dywersyfikacja jest trudna i wymaga czasu. Nawozy te mają również zasadnicze znaczenie dla europejskich rolników, którzy potrzebują bezpiecznego i regularnego obrotu nawozami po konkurencyjnych cenach, aby zagwarantować produkcję rolną i bezpieczeństwo żywnościowe. Ceny tych produktów znacznie wzrosły od 2021 r.
- (2) Unia jest strukturalnym importerem netto nawozów azotowych objętych zakresem niniejszego rozporządzenia, a dostawy tych nawozów są realizowane przez kilka państw, przy czym jednym z głównych dostawców jest Federacja Rosyjska.
- (3) Obecnie znaczna część tych towarów wykorzystywanych do produkcji nawozów azotowych oraz samych nawozów azotowych jest już przedmiotem bezcłowego przywozu do Unii z państw trzecich korzystających z preferencyjnego dostępu do rynku unijnego. Pomimo tego do Unii przywozi się wciąż dużą ilość tych towarów pochodzących z krajów objętych wspólną taryfą celną, przy czym stawki celne wynoszą obecnie 5,5 % względnie 6,5 %.
- (4) Cła te zwiększają koszty ponoszone przez producentów nawozów azotowych i wpływają na ceny nawozów, co z kolei wpływa na ceny żywności, budząc obawy co do siły nabywczej konsumentów, w tym europejskich rolników. W ostatnich latach ceny nawozów w Unii znacząco wzrosły, podczas gdy ceny niektórych towarów rolnych nie odzwierciedlały w pełni tej samej tendencji. Sytuacja ta zagraża rentowności unijnej produkcji rolnej.
- (5) Aby zapewnić silną dynamikę unijnego rynku nawozów i zdywersyfikować łańcuchy dostaw, konieczne jest ułatwienie przywozu towarów wykorzystywanych do produkcji

nawozów azotowych, niektórych nawozów azotowych oraz mieszanek zawierających azot. Ponadto kluczowe znaczenie ma pilna dywersyfikacja źródeł dostaw w celu odejścia od przywozu z Federacji Rosyjskiej, w szczególności biorąc pod uwagę środki ustanowione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1227, których skutkiem będzie stopniowy wzrost ceł na niektóre towary objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.

- (6) W ostatnich latach w Unii znacznie wzrosły koszty energii, co negatywnie wpłynęło na produkcję nawozów w Unii, a zwłaszcza nawozów azotowych, biorąc pod uwagę, że kluczowym źródłem energii i surowcem jest gaz ziemny. Miało to znaczny wpływ na produkcję i sprzedaż unijnego przemysłu nawozów. Unijni producenci nawozów wciąż muszą dostosowywać się do tych złożonych okoliczności wynikających z czynników geopolitycznych. W związku z tym wszelkie środki podejmowane w celu poprawy zaopatrzenia w nawozy nie powinny negatywnie wpływać na unijnych producentów nawozów.
- (7) Ponieważ istniejąca unijna produkcja nawozów musi pozostać chroniona, należy zwiększyć odporność tego łańcucha dostaw poprzez zwiększenie dywersyfikacji surowców do produkcji tych nawozów oraz ograniczenie ryzyka zależności zewnętrznych.
- (8) Należy również podjąć działania w celu zmniejszenia kosztów przywozu towarów do produkcji nawozów azotowych, niektórych nawozów azotowych oraz mieszanek zawierających azot, których produkcja unijna jest niewystarczająca.
- (9) Należy zatem tymczasowo zawiesić stawki wspólnej taryfy celnej, o których mowa w art. 56 ust. 2 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013³, w odniesieniu do mocznika i amoniaku, a także niektórych nawozów azotowych oraz mieszanek zawierających azot do pewnej wielkości przywozu. Aby zrównoważyć interesy unijnych producentów i unijnych konsumentów nawozów, tymczasowe zawieszenie ceł wspólnej taryfy celnej jest ograniczone w odniesieniu do poszczególnych produktów do wielkości przywozu do Unii w ramach klauzuli najwyższego uprzywilejowania (KNU) w 2024 r., z wyłączeniem przywozu z Federacji Rosyjskiej i Republiki Białorusi, ale powiększonego o dodatkowe 20 % wielkości przywozu z tych dwóch państw w 2024 r. Tymczasowe zawieszenie ceł powinno obowiązywać przez jeden rok. Komisja będzie monitorować sytuację na rynku nawozów i w razie potrzeby zaproponuje przedłużenie zawieszenia ceł, aby osiągnąć wystarczającą dywersyfikację i poprawić dostępność nawozów dla europejskich rolników po konkurencyjnych cenach.
- (10) Z zakresu tymczasowego środka taryfowego określonego w niniejszym rozporządzeniu należy wyłączyć przywóz towarów wykorzystywanych do produkcji nawozów azotowych, niektórych nawozów azotowych oraz mieszanek zawierających azot z Federacji Rosyjskiej i Republiki Białorusi. Wyłączenie przywozu z Federacji Rosyjskiej i Republiki Białorusi z tymczasowego zawieszenia określonego w niniejszym rozporządzeniu jest spójne z działaniami zewnętrznymi Unii w innych obszarach, jak określono w art. 21 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej.
- (11) W ostatnich latach, a zwłaszcza od 2022 r., stosunki między Unią a Federacją Rosyjską znacznie się pogorszyły. Wynika to z rażącego lekceważenia prawa

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj>).

międzynarodowego przez Federację Rosyjską i z jej niczym niesprobowanej i nieuzasadnionej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie. Od lipca 2014 r. Unia stopniowo wprowadza środki ograniczające handel z Federacją Rosyjską w odpowiedzi na działania Federacji Rosyjskiej wobec Ukrainy. Unia nałożyła również wyższe cła na przywóz nawozów azotowych z Federacji Rosyjskiej, które również wchodzi w zakres niniejszego rozporządzenia.

- (12) Federacja Rosyjska jest członkiem Światowej Organizacji Handlu (WTO). Unia może jednak obecnie, na mocy wyjątków mających zastosowanie zgodnie z Porozumieniem ustanawiającym Światową Organizację Handlu (zwanym dalej „porozumieniem WTO”), a w szczególności art. XXI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (wyjątki spowodowane względami bezpieczeństwa), pominąć obowiązek traktowania towarów przywożonych z Federacji Rosyjskiej zgodnie z zasadą największego uprzywilejowania oraz nie uniemożliwia się Unii nakładania ceł przywozowych wyższych niż te zawarte w unijnej liście koncesyjnej zobowiązań taryfowych w odniesieniu do handlu towarami, jeżeli Unia uzna takie środki za konieczne w celu ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa Unii.
- (13) W ostatnich latach pogorszeniu uległy również stosunki między Unią a Republiką Białorusi z powodu lekceważenia przez Republikę Białorusi prawa międzynarodowego, podstawowych wolności i praw człowieka, a także z powodu poparcia tego kraju dla prowadzonej przez Federację Rosyjską wojny napastniczej przeciwko Ukrainie. Od października 2020 r. Unia stopniowo nakłada środki ograniczające dotyczące handlu z Republiką Białorusi. Unia nałożyła również wyższe cła na przywóz nawozów azotowych z Białorusi.
- (14) Republika Białorusi nie jest członkiem WTO. Unia nie jest zatem zobowiązana na mocy porozumienia WTO do traktowania towarów pochodzących z Republiki Białorusi zgodnie z zasadą największego uprzywilejowania ani innego traktowania wynikającego z tego porozumienia. Ponadto istniejące umowy handlowe między Unią a Republiką Białorusi dopuszczają działania uzasadnione na podstawie mających zastosowanie klauzul dotyczących wyjątków, w szczególności wyjątków spowodowanych względami bezpieczeństwa.
- (15) Aby przyczynić się do dywersyfikacji dostaw oraz do zmniejszenia kosztów produkcji przed nadchodzącą porą sadzenia/zasiewów, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Cła wspólnej taryfy celnej, o których mowa w art. 56 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 952/2013, zawieszają się dla łącznych ilości określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do następujących kodów CN:
 - a) kody CN 2814 10 00 i 2814 20 00;
 - b) kody CN 3102 10 12, 3102 10 15, 3102 10 19 i 3102 10 90;
 - c) kod CN 3102 21 00;
 - d) kod CN 3102 60 00;
 - e) kod CN 3102 80 00;

- f) kody CN 3105 20 10 i 3105 20 90;
 - g) kod CN 3105 30 00;
 - h) kod CN 3105 40 00.
2. Zawieszenie ceł na towary objęte kodami CN, o których mowa w ust. 1 lit. a), nie ma zastosowania do przywozu towarów objętych tymi kodami CN z Federacji Rosyjskiej i Republiki Białorusi.
 3. Zawieszenie ceł na towary objęte kodami CN, o których mowa w ust. 1 lit. b), c), d), e), f), g) i h), nie ma zastosowania do przywozu towarów objętych tymi kodami z Federacji Rosyjskiej i Republiki Białorusi, które są objęte zakresem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 2025/1227.
 4. Otwiera się nowe kontyngenty o numerach porządkowych wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Komisja i państwa członkowskie zarządzają wielkościami kontyngentów przywozowych określonymi w art. 1 niniejszego rozporządzenia zgodnie z systemem administrowania kontyngentami taryfowymi przewidzianym w art. 49–54 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447⁴.

Artykuł 3

Komisja monitoruje sytuację na rynku nawozów i w razie potrzeby proponuje przedłużenie zawieszenia przewidzianego w art. 1.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę: przypadającą 1 rok od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

⁴ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI „DOCHODY” –
W PRZYPADKU WNIOSKÓW MAJĄCYCH WPŁYW NA BUDŻET PO STRONIE
DOCHODÓW

1. TYTUŁ WNIOSKU

Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zawieszającego cła wspólnej taryfy celnej, o których mowa w art. 56 ust. 2 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013, otwierającego autonomiczne kontyngenty taryfowe na niektóre nawozy i określającego sposób zarządzania tymi kontyngentami.

2. LINIE BUDŻETOWE

Linia budżetowa po stronie dochodów (rozdział/artkuł/pozycja): rozdział 12, artykuł 120

Kwota zapisana w budżecie na dany rok: 2026 r.: 21 368 300 000 EUR

3. WPŁYW FINANSOWY

- Wniosek nie ma wpływu finansowego
- Wniosek nie ma wpływu finansowego na wydatki, lecz ma wpływ finansowy na dochody
- Wniosek ma wpływ finansowy na dochody przeznaczone na określony cel

Wpływ ten jest następujący:

(w mln EUR do jednego miejsca po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Wpływ na dochody ⁵⁶	Okres 12 miesięcy, od dnia	Rok N
CN 2814	<i>6,1 mln EUR</i>	<i>1.5.2026 r.</i>	<i>2026</i>
CN 3102 10 12, 3102 10 12, 3102 10 15, 3102 10 19 i 3102 10 90	<i>14,6 mln EUR</i>	<i>1.5.2026 r.</i>	<i>2026</i>
CN 3102 21	<i>4,3 mln EUR</i>	<i>1.5.2026 r.</i>	<i>2026</i>
CN 3102 60	<i>0,4 mln EUR</i>	<i>1.5.2026 r.</i>	<i>2026</i>
CN 3102 80	<i>5,4 mln EUR</i>	<i>1.5.2026 r.</i>	<i>2026</i>
CN 3105 20	<i>7,0 mln EUR</i>	<i>1.5.2026 r.</i>	<i>2026</i>
CN 3105 30	<i>4,0 mln EUR</i>	<i>1.5.2026 r.</i>	<i>2026</i>

⁵ Podane roczne kwoty muszą być szacunkami opartymi na wzorze lub metodzie, które zostały określone w sekcji 5. Dla roku początkowego kwota roczna jest zwykle wypłacana bez stosowania obniżki lub wypłaty proporcjonalnej.

⁶ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.

CN 3105 40	2,9 mln EUR	1.5.2026 r.	2026
------------	-------------	-------------	------

Sytuacja po rozpoczęciu działania					
Linia budżetowa po stronie dochodów	[N+1]	[N+2]	[N+3]	[N+4]	[N+5]
CN 2814	0	0	0	0	0
CN 3102 10	0	0	0	0	0
CN 3102 21	0	0	0	0	0
CN 3102 60	0	0	0	0	0
CN 3102 80	0	0	0	0	0
CN 3105 20	0	0	0	0	0
CN 3105 30	0	0	0	0	0
CN 3105 40	0	0	0	0	0

4. ŚRODKI ZWALCZANIA NADUŻYĆ FINANSOWYCH

Nr

5. POZOSTAŁE UWAGI

W 2024 r. całkowita wartość przywozu objętego kodem CN 2814 wyniosła 1,1 mld EUR. Stawka celna konwencyjna dla tego kodu CN wynosi 5,5 %. Większa część tego przywozu była zwolniona z cła w wyniku wdrożenia umów o wolnym handlu. Pozostałą część stanowił przywóz objęty stawką cła wspólnej taryfy celnej, a wartość jednostkowa tego przywozu, z wyjątkiem przywozu z Federacji Rosyjskiej i Republiki Białorusi, który nie będzie objęty obniżką ceł, wynosiła 489 EUR za tonę metryczną. Szacowane niepobrane należności celne dla kontyngentu 300 000 ton metrycznych wynoszą zatem 8,1 mln EUR (489 x 300 000 x 5,5%) rocznie. Od tej wartości odejmuje się koszty poboru w wysokości 25 %, w związku z czym szacowana maksymalna kwota utraconych należności celnych dla budżetu UE w odniesieniu do tego produktu wynosi 6,1 mln EUR w okresie 12 miesięcy.

W 2024 r. całkowita wartość przywozu objętego kodem CN 3102 10 wyniosła 2 mld EUR. Stawka celna konwencyjna dla tego kodu CN wynosi 6,5 %. Większa część tego przywozu była zwolniona z cła w wyniku wdrożenia umów o wolnym handlu. Pozostałą część stanowił przywóz objęty stawką wspólnej taryfy celnej, a wartość jednostkowa tego przywozu, z wyjątkiem przywozu z Federacji Rosyjskiej i Republiki Białorusi, który nie będzie objęty obniżką ceł, wynosiła 336 EUR za tonę metryczną. Szacowane niepobrane należności celne dla kontyngentu 890 000 ton metrycznych wynoszą zatem 19,5 mln EUR (336 x 890 000 x 6,5%) rocznie. Od tej wartości odejmuje się koszty poboru w wysokości 25 %, w związku z czym szacowana maksymalna kwota utraconych należności celnych dla budżetu UE w odniesieniu do tego produktu wynosi 14,6 mln EUR w okresie 12 miesięcy.

W 2024 r. całkowita wartość przywozu objętego kodem CN 3102 21 wyniosła 119 mln EUR. Stawka celna konwencyjna dla tego kodu CN wynosi 6,5 %. Większa część tego przywozu była zwolniona z cła w wyniku wdrożenia umów o wolnym handlu. Pozostałą część stanowił przywóz objęty stawką wspólnej taryfy celnej, a wartość jednostkowa tego przywozu, z wyjątkiem przywozu z Federacji Rosyjskiej i Republiki Białorusi, który nie będzie objęty obniżką ceł, wynosiła 212 EUR za tonę metryczną. Szacowane niepobrane należności celne wynoszą zatem 5,7 mln EUR ($212 \times 413\,000 \times 6,5\%$) rocznie. Od tej wartości odejmuje się koszty poboru w wysokości 25 %, w związku z czym szacowana maksymalna kwota utraconych należności celnych dla budżetu UE w odniesieniu do tego produktu wynosi 4,3 mln EUR w okresie 12 miesięcy.

W 2024 r. całkowita wartość przywozu objętego kodem CN 3102 60 wyniosła 84 mln EUR. Stawka celna konwencyjna dla tego kodu CN wynosi 6,5 %. Większa część tego przywozu była zwolniona z cła w wyniku wdrożenia umów o wolnym handlu. Pozostałą część stanowił przywóz objęty stawką wspólnej taryfy celnej, a wartość jednostkowa tego przywozu, z wyjątkiem przywozu z Federacji Rosyjskiej i Republiki Białorusi, który nie będzie objęty obniżką ceł, wynosiła 298 EUR za tonę metryczną. Szacowane niepobrane należności celne wynoszą zatem 0,5 mln EUR ($298 \times 27\,000 \times 6,5\%$) rocznie. Od tej wartości odejmuje się koszty poboru w wysokości 25 %, w związku z czym szacowana maksymalna kwota utraconych należności celnych dla budżetu UE w odniesieniu do tego produktu wynosi 0,4 mln EUR w okresie 12 miesięcy.

W 2024 r. całkowita wartość przywozu objętego kodem CN 3102 80 wyniosła 269 mln EUR. Stawka celna konwencyjna dla tego kodu CN wynosi 6,5 %. Część tego przywozu była zwolniona z cła w wyniku wdrożenia umów o wolnym handlu. Pozostałą część stanowił przywóz objęty stawką wspólnej taryfy celnej, a wartość jednostkowa tego przywozu, z wyjątkiem przywozu z Federacji Rosyjskiej i Republiki Białorusi, który nie będzie objęty obniżką ceł, wynosiła 190 EUR za tonę metryczną. Szacowane niepobrane należności celne wynoszą zatem 7,2 mln EUR ($190 \times 583\,000 \times 6,5\%$) rocznie. Od tej wartości odejmuje się koszty poboru w wysokości 25 %, w związku z czym szacowana maksymalna kwota utraconych należności celnych dla budżetu UE w odniesieniu do tego produktu wynosi 5,4 mln EUR w okresie 12 miesięcy.

W 2024 r. całkowita wartość przywozu objętego kodem CN 3105 20 wyniosła 915 mln EUR. Stawka celna konwencyjna dla tego kodu CN wynosi 6,5 %. Część tego przywozu była zwolniona z cła w wyniku wdrożenia umów o wolnym handlu. Pozostałą część stanowił przywóz objęty stawką wspólnej taryfy celnej, a wartość jednostkowa tego przywozu, z wyjątkiem przywozu z Federacji Rosyjskiej i Republiki Białorusi, który nie będzie objęty obniżką ceł, wynosiła 401 EUR za tonę metryczną. Szacowane niepobrane należności celne wynoszą zatem 9,4 mln EUR ($401 \times 360\,000 \times 6,5\%$) rocznie. Od tej wartości odejmuje się koszty poboru w wysokości 25 %, w związku z czym szacowana maksymalna kwota utraconych należności celnych dla budżetu UE w odniesieniu do tego produktu wynosi 7 mln EUR w okresie 12 miesięcy.

W 2024 r. całkowita wartość przywozu objętego kodem CN 3105 30 wyniosła 881 mln EUR. Stawka celna konwencyjna dla tego kodu CN wynosi 6,5 %. Większa część tego przywozu była zwolniona z cła w wyniku wdrożenia umów o wolnym handlu. Pozostałą część stanowił przywóz objęty stawką wspólnej taryfy celnej, a wartość jednostkowa tego przywozu, z wyjątkiem przywozu z Federacji Rosyjskiej i Republiki Białorusi, który nie będzie objęty obniżką ceł, wynosiła 945 EUR za tonę metryczną. Szacowane niepobrane należności celne wynoszą zatem 5,3 mln EUR ($945 \times 87\,000 \times 6,5\%$) rocznie. Od tej wartości odejmuje się koszty poboru w wysokości 25 %, w związku z czym szacowana maksymalna kwota

utraconych należności celnych dla budżetu UE w odniesieniu do tego produktu wynosi 4 mln EUR w okresie 12 miesięcy.

W 2024 r. całkowita wartość przywozu objętego kodem CN 3105 40 wyniosła 357 mln EUR. Stawka celna konwencyjna dla tego kodu CN wynosi 6,5 %. Większa część tego przywozu była zwolniona z cła w wyniku wdrożenia umów o wolnym handlu. Pozostałą część stanowił przywóz objęty stawką wspólnej taryfy celnej, a wartość jednostkowa tego przywozu, z wyjątkiem przywozu z Federacji Rosyjskiej i Republiki Białorusi, który nie będzie objęty obniżką ceł, wynosiła 710 EUR za tonę metryczną. Szacowane niepobrane należności celne wynoszą zatem 3,8 mln EUR ($710 \times 83\,000 \times 6,5\%$) rocznie. Od tej wartości odejmuje się koszty poboru w wysokości 25 %, w związku z czym szacowana maksymalna kwota utraconych należności celnych dla budżetu UE w odniesieniu do tego produktu wynosi 2,9 mln EUR w okresie 12 miesięcy.

Na podstawie powyższego uszczuplenie dochodów w budżecie UE wynikające z niniejszego rozporządzenia szacuje się na 44,7 mln EUR rocznie (6,1 mln EUR + 14,6 mln EUR + 4,3 mln EUR + 0,4 mln EUR + 5,4 mln EUR + 7 mln EUR + 4 mln EUR + 2,9 mln EUR).

W 12-miesięcznym okresie jego stosowania w latach 2026 i 2027 utratę dochodów w zakresie tradycyjnych zasobów własnych dla budżetu UE szacuje się na 75 % łącznej kwoty utraconych należności celnych brutto wynoszącej 59,5 mln EUR, tj. 44,7 mln EUR.

Utrata dochodów w zakresie tradycyjnych zasobów własnych zostanie zrekompensowana ze składek państw członkowskich opartych na dochodzie narodowym brutto (DNB).